

Schets 2 – De Joodse leiders | onze verharding en afwijzing

Markus 3:1-6

Markus 14:53-65

Benodigheden voor deze bijeenkomst

- Voor elke jongere een Bijbel en een Handreiking
- Een leidingdeel voor jezelf als leidinggevende
- Bord / grote vellen papier met schrijfbenodigheden voor de startopdracht
- Tekenmateriaal (en evt. verf) voor vraag 7

Opening

- Te lezen bijbelgedeelte:
 - ✓ Markus 3:1-6
 - ✓ Markus 14:53-65
 - ✓ Markus 7:1-23
 - ✓ Mattheüs 12:22-32
 - ✓ Mattheüs 22:15-22
- Suggesties om te zingen:
 - ✓ Psalm 95:4 en 5
 - ✓ Psalm 51:3 en 5
 - ✓ Psalm 25:6
 - ✓ Create in me a clean heart
 - ✓ Lam Gods, dat zo onschuldig
 - ✓ Leer mij, o Heer'
- Dankpunten:
 - ✓ Dank de Heere Jezus voor Zijn Middelaarswerk.
 - ✓ Dank God dat we tot op de dag van vandaag Zijn Woord mogen horen.
- Gebedspunten:
 - ✓ Bid om de leiding van de Heilige Geest dat we ons niet verharden maar laten leiden.
 - ✓ Bid voor het Joodse volk, dat ook zij de Heere Jezus als hun Messias zullen gaan zien.

Doelstelling

De jongeren kunnen aan het eind van de bijeenkomst de volgende kernvragen beantwoorden:

1. Hoe heeft Jezus geleden door toedoen van de Joodse leiders?
2. Wat betekent dat voor mij?

Alternatieve startopdracht

- Zing met elkaar enkele liederen over het lijden van de Heere Jezus.
- Vraag 7b en c kunnen ook goed gebruikt worden als startopdracht.

Achtergrondinformatie

Jezus lijdt door toedoen van de Joodse leiders | onze verharding en afwijzing

In de loop van het evangelie merk je dat de Joodse leiders steeds meer verhard worden voor de woorden en daden van Jezus. Zij lijken in de evangeliën zelfs beter door te hebben wie Jezus is dan de discipelen en de scharen. Toch verzetten zij zich willens en wetens tegen Hem. Het leidt zelfs tot Jezus' dood. Jezus' houding tegenover hen is vaak scherp, maar toch altijd bewogen. Ook hen blijft Jezus liefhebben. Een aantal van hen komt ook tot geloof, zoals Nicodemus.

Deze groep houdt ons een spiegel voor. Wie beseft wie Jezus Christus is, kan niet vrijblijvend onder het evangelie blijven zitten en zondag-in, zondag-uit naar de kerk blijven gaan. Wie zich niet aan Jezus' reddende liefde gewonnen wil geven, zal steeds meer verhard worden. Maar je hoeft niet alleen religieus fanaticus te zijn om Christus af te wijzen. De farizeeën laten ook zien wat er bij ons diep van binnen leeft: wij verdragen geen God boven ons en geen Redder voor ons. Jezus moest komen om te lijden voor onze afwijzing en verharding.

Markus 3:1-6

Markus beschrijft in hoofdstuk 2-3:6 maar liefst vijf geschillen met de Joodse leiders. In 2:1-12 gaat het over de vergeving van zonden; in 2:15-17 over het eten met zondaars; in 2:18-22 over het vasten; in 2:23-28 over de sabbat. In de eerste verzen van Markus 3 vindt er opnieuw een geschil over de sabbat plaats. Dit loopt uit op het besluit om Jezus te doden (3:6).

Vers 1 Het is sabbat en Jezus bezoekt de synagoge. 'Opnieuw' staat er nadrukkelijk. Het geeft aan dat deze synagoge voor Hem geen onbekende plaats is. Het zou goed kunnen dat het om de synagoge van Kapernaüm gaat (zie Markus 1:21). Als je deze geschiedenis in Lukas 6 leest, zie je dat de genezing niet op dezelfde sabbat plaatsvindt als het plukken van de aren.

Vers 2 In Markus 2:28 zegt Jezus dat Hij Heere is van de sabbat. Hij regeert over deze hele wereld, en dus ook over de sabbat. Dit betoont Hij ook in het genezen van een verschrompelde hand. Doelbewust stapt de Heere Jezus in de val die de schriftgeleerden voor Hem opgezet hebben. Het 'beschuldigen' is een juridische term; de schriftgeleerden willen bewijzen tegen Jezus verzamelen.

Vers 3-4 Voordat Jezus de man geneest, stelt hij de joodse leiders een vraag. 'Goed doen op de sabbat' past helemaal binnen de wetten van het Oude Testament. Alle wetten die de farizeeën toegevoegd hadden, zijn met recht wettisch te noemen. Ze vergeten dat de liefde – goed doen – de vervulling van de wet is. Tegenover de Heere Jezus Die niets dan goed wil doen, staan de Joodse leiders die – op de sabbat nota bene – bezig zijn bewijzen te verzamelen om Jezus ter dood te veroordelen. Ze kunnen dan ook eenvoudigweg geen antwoord geven op de vraag van de Heere Jezus.

Vers 5 De Heere Jezus kent hun harten en weet dat ze zich verharden. Doelbewust zetten ze Hem aan de kant. Ze wijzen Hem af. Daarover toornst de Heiland, en tegelijk vervult het Hem met droefheid. Hij is begaan met hen die uit zijn op Zijn dood. De man gehoorzaamt Jezus op Zijn Woord en zijn hand wordt gezond.

Vers 6 Opnieuw gaan de farizeeën op de sabbat aan het werk: ze beleggen een vergadering met de herodianen. Dit zijn volgelingen van Herodes; zij zijn aangesteld om de politieke orde te bewaken. Vaak behoren zij tot de sadduceeën, een meer vrijzinnige stroming. Hoewel de farizeeën een slechte relatie met de sadduceeën hebben, vinden ze elkaar hier in hun haat tegen Jezus.

Markus 14:53-65

Vers 53 Jezus wordt naar de hogepriester Kajafas (Mattheüs 26:57) gebracht. Hij is de voorzitter van het Sanhedrin, de Joodse Raad. De Raad kwam normaliter samen in een zaal van het tempelcomplex, maar is nu verzameld in het huis van Kajafas. Het Sanhedrin telde ongeveer zeventig leden en bestond uit de drie groepen die in vers 53 worden genoemd.

Vers 54 Petrus is er toch in geslaagd Jezus op afstand te volgen en weet tot de binnenplaats van het huis door te dringen. Het huis is gebouwd rond die binnenplaats, dus daarvandaan heeft Petrus enig zicht op wat in de bovenzaal van het huis gebeurt. Zo probeert hij onopvallend de gebeurtenissen te volgen.

Vers 55-56 Het vonnis staat al bij voorbaat vast. Jezus moet de doodstraf krijgen. Het enige waar de Raad nog naar zoekt, zijn de juiste argumenten daarvoor. Volgens het Joodse recht, gebaseerd op Deuteronomium 19:15, moeten er minimaal twee getuigen zijn die precies dezelfde misdaad van de beschuldigde weten te vertellen. Eén voor één worden de valse getuigen opgeroepen om voor het Sanhedrin getuigenis af te leggen, maar alle verklaringen blijken op cruciale punten verschillend te zijn.

Vers 57-59 Even lijkt het erop dat het toch zal lukken. Er zijn meerdere getuigen die kunnen vertellen dat Jezus gezegd heeft de tempel te zullen afbreken en in drie dagen te kunnen opbouwen. Jezus zou van godslastering beschuldigd worden, als Hij echt zou hebben gezegd dat Hij de tempel, het heiligdom van God, af zou breken. Ook deze getuigen zijn ongeldig want Jezus heeft niet gezegd dat Hij de tempel zou afbreken. Hij gebruikt in de bewuste tekst - Johannes 2:19 - het woord 'breekt' in de tweede persoon. Bovendien doelde Hij met deze uitspraak op Zijn lichaam dat na drie dagen weer zou opstaan. Uiteindelijk blijkt dat ook deze getuigen geen kloppend getuigenis kunnen geven.

Vers 60-61 Daarom staat nu de hogepriester zelf op. Hij loopt naar het midden van de kring die door het Sanhedrin wordt gevormd en daagt Jezus uit te reageren op de beschuldigingen. Als hij de Heiland Zelf aan het spreken krijgt, zal deze misschien dingen zeggen die de doodstraf waard zijn. Jezus blijft zwijgen als een Lam dat ter slachting wordt geleid (Jesaja 53:7). Het spreken over het opbouwen van de tempel heeft de hogepriester echter bij een nieuwe vraag gebracht. In het Jodendom van die tijd was er een sterk verband tussen de

Messiasverwachting en het herstel van de glorie van de tempel. Daarom stelt hij rechtstreeks de vraag: 'Bent U de Christus (Messias)?' Het lijkt een vreemde vraag. Jezus staat daar als een misdadiger, vastgebonden terwijl Hij terechtstaat. Moet Hij de Messias zijn?

Vers 62 Nu doorbreekt Jezus het stilzwijgen. Hij heeft geen woord gesproken om de lasterende getuigen het zwijgen op te leggen, maar nu Zijn Messiaanse waardigheid ter discussie staat, antwoordt Hij vrijuit: 'Ik ben het.' En Hij gaat verder. Met de profetische woorden van Daniël 7:13 voorspelt Hij Kajafas dat deze Hem eens in Messiaanse heerlijkheid zal zien.

Vers 63-65 Innerlijk zal de hogepriester blij zijn dat Jezus Zijn eigen vonnis heeft uitgesproken, uiterlijk maakt hij veel misbaar. Iemand die zichzelf onder deze omstandigheden Christus durft te noemen, maakt de 'echte' Christus, en daarmee Zijn Zender -de HEERE- bespottelijk. Deze Jezus maakt zichzelf dus schuldig aan godslastering en daarop staat de doodstraf. De rest van het Sanhedrin neemt die conclusie unaniem over. Daarop storten de vrome Joodse leiders en hun dienaren zich op de Heiland. Ze maken hun afkeer en hun woede zichtbaar door Jezus te bespuwen en te slaan. De mishandeling krijgt een spottend karakter. Als Jezus echt de Messias is, dan moet Hij geblinddoekt kunnen vertellen wie Hem slaat.

Uit de Bijbel Met Uitleg: Het Sanhedrin

De Romeinse overheersers hebben een deel van de rechtspraak overgedragen aan het Sanhedrin (ook wel 'Hoge Raad' of 'Grote Raad'). Dit Joodse rechtsorgaan houdt zich vooral bezig met religieuze zaken. De uitvoering van de doodstraf is uiteindelijk voorbehouden aan de Romeinse rechter. Alleen in het geval van tempelschennis kan het Sanhedrin iemand ter dood veroordelen.

Het Sanhedrin (of Hoge Raad) is in Jezus' tijd gevestigd in Jeruzalem en telt 71 leden. Het Sanhedrin bestaat uit drie verschillende groepen (vgl. Matth. 26:3 en 57): belangrijke priesters (overpriesters), geestelijken met veel kennis van Gods wet (schriftgeleerden) en oudsten (ouderlingen). Oudsten zijn vertegenwoordigers van belangrijke Joodse families.

De hogepriester is de voorzitter van het Sanhedrin. In deze tijd is dit Kajafas. Kajafas is een schoonzoon van de hogepriester Annas. Kajafas is achttien jaar hogepriester geweest. Hij onderhoudt gedurende die achttien jaar nauwe banden met Pilatus, de Romeinse bestuurder over Judea. Wellicht is dat de reden waarom hij voor de begrippen van die tijd zo lang hogepriester is geweest. Toen Pilatus naar Rome werd teruggeroepen, is Kajafas uit zijn ambt gezet door Vitellius, de opvolger van Pilatus.

Uit de Bijbel Met Uitleg: Farizeeën en sadduceeën

Twee belangrijke religieuze groeperingen in Jezus' tijd zijn de farizeeën en de sadduceeën. De beweging van de farizeeën bestaat gedeeltelijk uit priesters en gedeeltelijk uit gewone burgers. Zij beoefenen vaak een gewoon beroep uit en bekwamen zich in de kennis en toepassing van Mozes' wet. Die houden zij streng, deels uit angst dat God Zijn volk weer straft wanneer het Gods wet opnieuw overtreedt. Een vroom leven brengt iemand dichter bij God.

De farizeeën keren zich sterk tegen de Romeinse overheersing en hebben een belangrijk aandeel in de opstand van de Joden tegen de Romeinen in 70 na Christus. Eén van de

bekendste farizeeën is de geschiedschrijver Flavius Josephus, een jonge Joodse generaal die tijdens deze opstand naar de Romeinen overliep en in Rome zijn werken geschreven heeft. De groep van de sadduceeën bestaat vooral uit priesters. De sadduceeën hebben veel aanhang onder de elite, mensen met invloed. Zij staan open voor invloeden van buitenaf, wat hen op felle kritiek van verschillende kanten komt te staan, onder andere van de zijde van de farizeeën. De farizeeën staan dicht bij het gewone volk en kunnen hen daardoor makkelijker beïnvloeden. De sadduceeën hebben meer te zeggen over de regering van het land, omdat ze in de tijd van Jezus samenwerken met de Romeinen.

Antwoorden op de vragen en suggesties voor gesprek

Startopdracht

Het is afhankelijk van je groep hoe diep je bij deze vraag wilt gaan. Je kunt ook enkele jongeren (voorafgaand aan de bijeenkomst) informatie hierover laten opzoeken. Zij kunnen dit dan aan de rest presenteren.

De antwoorden op deze vragen zijn in uitgebreide vorm terug te vinden in bovenstaande achtergrondinformatie, maar bij elke vraag geven we hieronder de kern weer.

1. -
2.
 - a. Ze zoeken een goede reden om Jezus te kunnen beschuldigen.
 - b. *Persoonlijk antwoord.*
 - c. Dat begint met het bidden om de hulp en leiding van de Heilige Geest. Het heeft ook praktische kanten: zorg voor echte rust, zet stoorzenders uit, concentreer je, gebruik hulpmiddelen, enz.
3. *Dit kan een mooi gesprek in de groep opleveren. Probeer ervoor weg te blijven van wat wel en niet mag op de zondag.*
4.
 - a. *Persoonlijk antwoord.*
 - b. Dan verzet je je – willens en wetens – tegen de boodschap van Gods genade. Je weet het wel, maar je wilt er niet aan.
 - c. Dat is onze eigen schuld, gevolg van onze zonde. We hebben God verlaten. Er is een wonder van genade nodig om het anders te maken.
 - d. God kan en wil ons harde, stenen hart veranderen in een vlesens hart. Dan komt de Heilige Geest in je wonen en schenkt Hij je het leven. Daar wil God om gebeden zijn!
5. –
6.
 - a. Ze willen dat Hij gedood wordt.

- b. De getuigen vertellen allemaal wat anders, ze komen niet tot een gelijk getuigenis.
- c. Hij zwijgt.
- d. Jesaja 53:7.

7.

- a. Daniël 7:13.
- b. Het Oude Testament staat er vol mee. Denk aan de offers, het Pascha, profetieën uit Jesaja over de lijdende Knecht, maar ook aan personen als Salomo, Jona.
- c. *Dit is een mooie opdracht om wat meer tijd aan te besteden. Zorg dan voor dik papier, goed tekenmateriaal, verf e.d.*

8. Als Profeet leert Hij ons alles over de verlossing. Als Priester heeft Hij Zichzelf voor ons geofferd. Als Koning regeert Hij ons.

9. *Persoonlijk antwoord.*

Slotopdracht

We komen hen tegen bij Jezus' begrafenis. Ze geloven dat Jezus de Messias is. Ook in de kring van de Joodse leiders zijn er volgelingen van Jezus. Dat geeft hoop: verlossing is mogelijk voor iedereen!